

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/14/2017
Identifikačné číslo spisu:	7605210435
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7605210435.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej INKASO Pohľadávok, spol. s r.o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Hronského 2712, proti povinnému G. G., trvale bytom v D., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1Er/254/2005, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2017 sp. zn. 12CoE/681/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Návrh na odklad právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu z a m i e t a .

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 20. júna 2016 č. k. 1Er/254/2005-15 zastavil exekúciu podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom d o 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) a rozhodol tiež, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že napriek tomu, že exekúcia bola vykonávaná na podklade rozhodnutia, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky, oprávnená nepopísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, keďže iba odkázala na konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul a nepredložila ani dôkazy na osvedčenie týchto skutočností, hoci jej taká povinnosť vyplývala z ustanovení § 243f ods. 1 a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej v záhlaví označeným uznesením uznesenie exekučného súdu potvrdil a „stranám“ (obom ?) nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie uznesenia exekučného súdu odvolací súd odôvodnil vecnou správnosťou potvrdzovaného rozhodnutia, stotožňujúc sa i s jeho odôvodnením.

3. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podala 3. mája 2017 oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z., ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „C. s. p.“), t. j. tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Odvolaciemu súdu vyčítala nesprávne právne posúdenie veci v otázke správnej interpretácie a aplikácie ustanovení § 243f ods. 1 a 4 Exekučného poriadku. Namietala, že odvolací súd tieto ustanovenia interpretoval a aplikoval v rozpore s ústavným princípom zákazu retroaktivity, keďže akceptoval zastavenie exekúcie exekučným súdom pre nesplnenie povinnosti, ktorú v čase rozhodovania v tzv. základnom konaní nemala a ktorú ani splniť nemohla. Navrhla preto uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. ho zmeniť a rozhodnúť o pokračovaní v exekúcii; okrem toho tiež navrhla odklad právoplatnosti dovolaním napádaného uznesenia, vidiac dôvod hodný osobitného zreteľa pre takýto postup v nemožnosti navrátenia v exekučnom konaní do predošlého stavu (§ 61 Exekučného poriadku).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávneným subjektom, reprezentovaným v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., sa následne zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

6. So zreteľom ku skutočnosti, že v rámci novelizácie Exekučného poriadku, vykonanej zákonom č. 2/2017 Z. z., účinným od 1. apríla 2017, nadobudlo účinnosť aj ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné (tu por. čl. I bod 100 a čl. VII zákona č. 2/2017 Z. z.), dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu do 31. marca 2017 (vrátane). Zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 súčasťou prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 vety prvej novelizovaného Exekučného poriadku urobil úpravu, podľa ktorej ak tento zákon (Exekučný poriadok v znení zákona č. 2/2017 Z. z. - pozn. najvyššieho súdu) v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (tu por. aj čl. I bod 114 zákona č. 2/2017 Z. z.), vo vzťahu k opravným konaniam (teda ani k dovolaciemu konaniu) ale neurčil žiadne pravidlo.

7. V prejednávanej veci došlo k začatiu dovolacieho konania podaním dovolania 3. mája 2017, teda už za účinnosti novelizovanej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, teda aj s potrebou rešpektovania ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutých poučení o možnosti opravných prostriedkov), však dovolací súd považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napádaného rozhodnutia.

8. Pretože dovolaním napádané uznesenie odvolacieho súdu v prejednávanej veci bolo vydané ešte 31. januára 2017, dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31. marca 2017 (vrátane) a tiež podľa príslušných ustanovení C. s. p. (tu vzhľadom k úprave z ustanovenia § 9a ods. 1 Exekučného poriadku po novelizácii takéhoto zákona vykonanej s účinnosťou od 1. júla 2016 v rámci čl. XL bodu 1 a čl. CLXXIV zákona č. 125/2016 Z. z., podľa ktorej ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku). Aj podľa tejto právnej úpravy však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

9. Dovolateľka v dovolaní uplatnila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Týmto uplatneným dovolacím dôvodom bol dovolací súd v

zmysle § 441 C. s. p. viazaný. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, no podľa odseku 2 rovnakého ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p.

10. Pretože v § 357 písm. a/ C. s. p. je uvedené uznesenie o zastavení konania, je na základe úpravy z ustanovenia § 421 ods. 2 C. s. p. vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu o zastavení konania. S prihliadnutím k pravidlu potreby primeraného použitia ustanovení C. s. p. aj na konania podľa Exekučného poriadku (už spomínaný § 9a ods. 1 Exekučného poriadku) potom prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 2 C. s. p. musí byť vylúčená aj u takého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní proti uzneseniu exekučného súdu o zastavení exekúcie.

11. Uznesenie o zastavení exekúcie s a totiž svojimi účinkami rovná uzneseniu o zastavení konania v sporovom konaní. Zastavenie konania v sporovom konaní má za následok jeho skončenie bez meritórneho rozhodnutia a rovnako tak i zastavenie exekúcie má za následok skončenie exekučného konania bez núteného vymoženía vymáhaného nároku. Pokiaľ Exekučný poriadok používa termín zastavenie exekúcie, ide len o terminologické zvýraznenie exekučnej činnosti (núteného výkonu rozhodnutia), ktorá začína až udelením poverenia súdnemu exekútorovi. V dôsledku toho Exekučný poriadok výslovne upravuje zastavenie exekučného konania len do udelenia poverenia na vykonanie exekúcie (teda do získania súdnym exekútorom oprávnenia pristúpiť k nútenému vymáhaniu splnenia uloženej povinnosti) a po udelení poverenia upravuje už len zastavenie exekúcie. Obdobné terminologické rozlišovanie inak obsahoval pri úprave súdneho výkonu rozhodnutí niekdajší Občiansky súdny poriadok (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), ktorý taktiež pracoval s konceptom zastavenia konania o výkon (do nariadenia výkonu) aj zastavenia výkonu (už nariadeného). Všetko dosiaľ uvedené však nič nemení na tom, že zastavenie exekučného konania a zastavenie exekúcie majú tie isté právne účinky a zastavenie exekúcie je analogicky porovnateľné so zastavením konania podľa C. s. p.

12. So zreteľom k už uvedenému preto najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

13. Pre úplnosť sa inak žiada podotknúť, že v prejednávanej veci by dovolanie nebolo prípustné ani podľa úpravy z ďalšieho ustanovenia § 422 ods. 1 písm. b/ C. s. p. (i tu sprostredkovane cez § 9a ods. 1 Exekučného poriadku), teda z dôvodu, že napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy.

14. Z dôvodu neprípustnosti dovolania a pre nezistenie žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa nebol dôvod vyhovieť ani návrhu na odklad právoplatnosti uznesenia napádaného dovolaním a najvyšší súd preto i tento návrh zamietol (§ 441 ods. 1 C. s. p. a contrario).

15. O náhrade trov odvolacieho konania potom dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 a § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnému ich náhradu nepriznal. Výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu totiž zavinila oprávnená, povinnému ale v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.